

13.11.2018

EP-PE_TC1-COD(2016)0376

*****I**

EUROPAPARLAMENTETS STÅNDPUNKT

fastställd vid första behandlingen den 13 november 2018 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/... om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EP-PE_TC1-COD(2016)0376)

EUROPAPARLAMENTETS STÅNDPUNKT

fastställd vid första behandlingen den 13 november 2018

**inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/... om ändring
av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³,

¹ EUT C 246, 28.7.2017, s. 42.

² EUT C 342, 12.10.2017, s. 119.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 november 2018.

av följande skäl:

- (1) Dämpad efterfrågan på energi är en av de fem dimensionerna i strategin för energiunionen som infördes genom kommissionens meddelande den 25 februari 2015 *En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik*. Att förbättra energieffektiviteten ***i hela energikedjan, inbegripet produktion, överföring, distribution och slutanvändning av energi***, kommer att gynna miljön, ***förbättra luftkvaliteten och folkhälsan***, minska utsläppen av växthusgaser, förbättra energitryggheten genom att minska beroendet av energiimport från länder utanför unionen, sänka energikostnaderna för hushåll och företag, bidra till att lindra energifattigdomen och leda till ökad ***konkurrenskraft***, fler jobb och ökad ekonomisk verksamhet i hela ekonomin ***och därmed förbättra livskvaliteten för medborgarna***. Detta är i linje med unionens åtaganden inom ramen för energiunionen och med den globala klimatagenda som upprättats genom 2015 års Parisavtal om klimatförändringar till följd av den tjugoförsta ***konferensen med parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring¹ (nedan kallat Parisavtalet)***; ***dessa åtaganden innebär att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2°C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5°C över förindustriell nivå***.

¹ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU¹ är ett steg i riktning mot energiunionen, enligt vilken energieffektivitet ska behandlas som en energikälla i sig. Principen ”energieffektivitet först” bör beaktas när nya regler fastställs för försörjningssidan och andra politikområden. Kommissionen bör säkerställa att energieffektivitet och efterfrågefleksibilitet kan konkurrera på lika villkor med produktionskapaciteten. Energieffektivitet behöver övervägas inför varje *beslut om planering av* energisystemet eller finansiering. Förbättringar av energieffektiviteten behöver göras så fort *de är* mer kostnadseffektiva än motsvarande lösningar på försörjningssidan. Detta borde bidra till möjligheten att utnyttja de många fördelarna med energieffektivitet för unionen, särskilt för dess medborgare och företag.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (3) *Energieffektivitet bör erkännas som en avgörande faktor och ges prioritet vid framtida beslut om investeringar i unionens energiinfrastruktur.*
- (4) *För att uppnå ambitiösa energieffektivitetsmål är det nödvändigt att undanröja hinder för att göra det lättare att investera i energieffektivitetsåtgärder. Ett steg i den riktningen är Eurostats klargörande av den 19 september 2017 om hur energiprestandakontrakt registreras i nationalräkenskaper, vilket undanröjer oklarheter och underlättar användningen av sådana kontrakt.*
- (5) Europeiska rådet *ställde sig* den 23 och 24 oktober 2014 *bakom* ett energieffektivitetsmål på 27 % för 2030 *på unionsnivå*, med en översyn senast 2020 med siktet inställt på en unionsnivå på 30 %. I sin resolution den 15 december 2015 *På väg mot en europeisk energiunion* uppmanade Europaparlamentet kommissionen att dessutom bedöma genomförbarheten av ett energieffektivitetsmål på 40 % för samma tidsperiod. Det är därför lämpligt att ändra ■ direktiv *2012/27/EU* för att anpassa det till perspektivet mot 2030.

- (6) ■ Unionens behov av att uppnå sina energieffektivitetsmål på unionsnivå, uttryckt i primär och/eller slutlig energianvändning, ■ bör anges tydligt i form av ett **mål på åtminstone 32,5 % för 2030. Prognoser under 2007 visade på, för 2030, en primärenergianvändning på 1 887 Mtoe och en slutlig energianvändning på 1 416 Mtoe. En minskning med 32,5 % innebär 1 273 Mtoe respektive 956 Mtoe år 2030. Det målet, som är av samma art som unionens mål för 2020, bör utvärderas av kommissionen i syfte att revidera det uppåt senast 2023 vid betydande kostnadsminskningar eller, om så krävs, för att unionens internationella åtaganden om minskning av koldioxidutsläpp ska kunna uppfyllas. Det finns inga bindande mål på medlemsstatsnivå i perspektivet mot 2020 och 2030 och medlemsstaternas frihet att fastställa sina nationella bidrag grundat antingen på primärenergianvändning eller slutlig energianvändning, på primärenergibesparing eller slutlig energibesparing eller på energiintensitet **bör inte heller i fortsättningen vara begränsad**. Medlemsstaterna bör fastställa sina nationella vägledande energieffektivitetsbidrag med hänsyn till att unionens energianvändning 2030 får vara högst 1 273 Mtoe primärenergi och/eller högst 956 Mtoe slutlig energi. Detta betyder att användningen av primärenergi **i unionen** bör minskas med 26 % och att användningen av slutlig energi i unionen bör minskas med 20 %, båda i jämförelse med nivåerna för 2005. En regelbunden utvärdering av framstegen i riktning mot att uppnå unionsmålen för 2030 är nödvändig, och föreskrivs i ■ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/XX¹⁺.**

¹ EUT L

⁺ EUT: Vänligen inför numret i texten och hela titeln med EUT-hänvisning i fotnoten för 2016/0375 (COD) – PE-CONS 55/18.

- (7) *Effektiviteten i energisystemets funktion påverkas vid varje givet tillfälle av om det går att obehindrat och flexibelt mata in i näten energi från olika energikällor med olika tröghet och olika uppkörningstider. Förbättrad energieffektivitet gör det möjligt att utnyttja förnybar energi bättre.*
- (8) *En förbättring av energieffektiviteten kan bidra till ökad ekonomisk effektivitet. Medlemsstaterna och unionen bör ha som mål att minska energianvändningen oavsett ekonomisk tillväxtnivå.*
- (9) Medlemsstaternas skyldighet att upprätta långsiktiga strategier för att få till stånd investeringar **och möjliggöra** renovering av det nationella byggnadsbeståndet och anmäla dem till kommissionen tas bort från direktiv 2012/27/EU och läggs till i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU¹ där **den skyldigheten** passar ihop med långsiktiga planer för nära-nollenergibyggnader (NNE-byggnader) och minskning av koldioxidutsläpp från byggnader.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (10) Med tanke på ramen för klimat- och energipolitiken för 2030 bör det energisparkrav *som infördes genom direktiv 2012/27/EU* förlängas bortom 2020. En sådan förlängning skulle skapa ökad stabilitet för investerare och därmed uppmuntra till långsiktiga investeringar och långsiktiga energieffektivitetsåtgärder, såsom *genomgripande* renovering av byggnader *med det långsiktiga målet att möjliggöra kostnadseffektiv omvandling av befintliga byggnader till NNE-byggnader. Energisparkravet har en viktig roll när det gäller att skapa lokal tillväxt och lokala arbetstillfällen, och bör behållas i syfte att säkerställa att unionen kan uppnå sina energi- och klimatmål genom att skapa ytterligare möjligheter och bryta kopplingen mellan energianvändning och tillväxt. Samarbete med den privata sektorn är viktigt för att bedöma under vilka förhållanden privata investeringar för energieffektivitetsprojekt kan frigöras, och för att utveckla nya intäktsmodeller för innovation på energieffektivitetsområdet.*
- (11) *Åtgärder för förbättrad energieffektivitet har också en positiv effekt på luftkvaliteten, eftersom mer energieffektiva byggnader bidrar till att minska behovet av bränsle för uppvärmning, inbegripet fast bränsle för uppvärmning. Energieffektivitetsåtgärder bidrar därför till att förbättra luftkvaliteten inomhus och utomhus och hjälper till att på ett kostnadseffektivt sätt uppnå målen i unionens luftkvalitetspolitik, såsom den fastställs särskilt i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284¹.*

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

- (12) Medlemsstaterna är skyldiga att uppnå ackumulerad energibesparing i slutanvändningsledet för hela sparkravsperioden **2021–2030** som motsvarar ■ nya årliga besparingar på **minst 0,8 %** av den **slutliga energianvändningen**. Detta krav kan uppfyllas genom nya policyåtgärder som antas under den nya sparkravsperioden 1 januari 2021–31 december 2030 eller genom nya enskilda åtgärder till följd av policyåtgärder som antagits under eller före den föregående perioden, under förutsättning att de enskilda åtgärder som leder till energibesparingar införs under den nya perioden. **Medlemsstaterna bör i detta syfte kunna använda sig av ett kvotpliktsystem för energieffektivitet, alternativa policyåtgärder eller bådadera. Dessutom bör olika möjligheter, bland annat att antingen helt eller delvis inkludera energi som används för transporter i referensscenariot för beräkning, erbjudas för att ge medlemsstaterna flexibilitet när de beräknar mängden energibesparingar samtidigt som det säkerställs att den ackumulerade energibesparingen i slutanvändningsledet som krävs motsvarande nya årliga besparingar på åtminstone 0,8 % uppfylls.**

(13) *Det skulle dock vara orimligt att ställa ett sådant krav på Cypern och på Malta. Energimarknaden i dessa små ö-medlemsstater uppvisar särskilda egenskaper som i väsentlig grad begränsar vilka åtgärder som finns tillgängliga för att uppfylla energisparkravet, såsom förekomsten av en enda eldistributör, avsaknad av naturgasnät och system för fjärrvärme och fjärrkyla samt oljedistributionsbolagens begränsade storlek. Dessa särskilda egenskaper förvärras av energimarknadens begränsade storlek i dessa medlemsstater. Cypern och Malta bör därför endast vara skyldiga att uppnå en ackumulerad energibesparing i slutanvändningsledet som motsvarar nya besparingar på 0,24 % av den slutliga energianvändningen för perioden 2021–2030.*

- (14) *När medlemsstaterna använder kvotpliktsystem bör de utse kvotpliktiga parter bland energidistributörer, företag som säljer energi i detaljistledet och drivmedelsdistributörer eller drivmedelsåterförsäljare på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier. Beslut att utse eller beviljande av undantag från att utses för vissa kategorier av sådana distributörer eller återförsäljare bör inte ses som oförenligt med principen om icke-diskriminering. Därför kan medlemsstaterna välja huruvida sådana distributörer eller återförsäljare eller enbart vissa kategorier av dem ska utses till kvotpliktiga parter.*
- (15) *Medlemsstaternas åtgärder för förbättrad energieffektivitet inom transportsektorn kan komma att beaktas när det gäller att uppfylla energisparkravet i slutanvändningsledet. Sådana åtgärder inkluderar strategier som bland annat är avsedda att främja effektivare fordon, en övergång till cykel-, gång- och kollektivtrafik eller rörlighets- och stadsplanering som minskar behovet av transport. System som påskyndar införandet av nya, effektivare fordon eller strategier som främjar en övergång till bränslen med bättre prestanda som minskar användningen av energi per kilometer kan också komma att beaktas, förutsatt att de uppfyller reglerna om väsentlighet och additionalitet i bilaga V i direktiv 2012/27/EU ändrat genom det här direktivet. Sådana åtgärder bör, när så är lämpligt, vara samstämmiga med medlemsstaternas nationella handlingsprogram som upprättats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU¹.*

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).

- (16) *Åtgärder som vidtas av medlemsstaterna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842¹ och som leder till kontrollerbara, och mätbara eller uppskattningsbara, förbättringar av energieffektiviteten kan anses vara ett kostnadseffektivt sätt för medlemsstater att uppfylla energisparkravet enligt direktiv 2012/27/EU ändrat genom det här direktivet.*
- (17) *Som ett alternativ till att kräva att kvotpliktiga parter uppnår den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs enligt artikel 7.1 i direktiv 2012/27/EU ändrat genom det här direktivet, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att inom sina kvotpliktsystem tillåta eller kräva att kvotpliktiga parter bidrar till en nationell energieffektivitetsfond.*
- (18) *Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4 och 7.5 såsom de införs genom detta direktiv, bör medlemsstater och kvotpliktiga parter använda alla tillgängliga medel och tekniker för att uppfylla de ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs, inbegripet genom att främja hållbar teknik i effektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla, infrastruktur för effektiv värme och kyla och energibesiktningar eller motsvarande energiledningssystem, förutsatt att de energibesparingar som anförs uppfyller kraven i artikel 7 i och bilaga V till direktiv 2012/27/EU ändrat genom det här direktivet. Medlemsstaterna bör eftersträva stor flexibilitet när de utarbetar och genomför alternativa policyåtgärder.*

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (19) Långsiktiga energieffektivitetsåtgärder kommer att fortsätta att åstadkomma energibesparingar efter 2020, men för att bidra till ■ unionens energieffektivitetsmål för 2030 bör dessa åtgärder leda till nya besparingar efter 2020. Å andra sidan **bör** energibesparingar som uppnåtts efter den 31 december 2020 inte räknas med vid beräkningen av den ackumulerade energibesparing i slutanvändningsledet som krävs för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.
- (20) Nya besparingar bör gå utöver den vanliga verksamheten så att besparingar som skulle ha inträffat under alla omständigheter inte bör räknas med vid beräkningen av huruvida kraven på energibesparingar är uppfyllda. För att beräkna effekten av de införda åtgärderna bör endast nettobesparingar räknas med, uppmätta som förändringar av energianvändningen som är direkt hänförliga till energieffektivitetsåtgärden i fråga. För att beräkna nettobesparingar bör medlemsstaterna upprätta ett referensscenario för hur situationen skulle utvecklas utan **åtgärden** i fråga. Policy**åtgärden** i fråga bör utvärderas mot det referensscenariot. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till den omständigheten att andra policyåtgärder kan vidtas inom samma tidsram och att även dessa kan ha en inverkan på mängden energibesparingar, så att inte alla förändringar som observerats sedan den policy**åtgärd** som ska utvärderas infördes kan hänföras endast till den åtgärden. För att säkerställa att kravet på väsentlighet uppfylls bör de åtgärder som vidtas av kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parter faktiskt bidra till att de anförda energibesparingarna uppnås.

- (21) *Det är viktigt att när så är relevant beakta alla steg i energikedjan vid beräkningen av energibesparingar, i syfte att öka potentialen för energibesparingar vid överföring och distribution av el.*
- (22) *Effektiv vattenförvaltning kan utgöra ett betydande bidrag till energibesparingar. Vatten- och avloppssektorn står för 3,5 % av elanvändningen i unionen, och denna andel väntas öka. Samtidigt står vattenläckor för 24 % av den totala vattenförbrukningen i unionen och energisektorn är den största vattenförbrukaren, och står för 44 % av förbrukningen. Potentialen för energibesparing genom att använda smart teknik och smarta processer bör undersökas noga.*

(23) I enlighet med artikel 9 i *fördraget* om Europeiska unionens funktionssätt bör unionens politik för energieffektivitet vara inkluderande och bör därför säkerställa att ■ konsumenter *som påverkas av energifattigdom* har tillgång till energieffektivitetsåtgärder. Förbättringar av byggnaders energieffektivitet bör särskilt gynna *sårbara hushåll, inbegripet sådana* som påverkas av energifattigdom *och, om så är lämpligt, de som bor i subventionerat boende*. Medlemsstaterna kan redan kräva att kvotpliktiga parter inkluderar sociala mål i energibesparande åtgärder i samband med energifattigdom, och denna möjlighet bör utvidgas till alternativa *policyåtgärder* och *nationella energieffektivitetsfonder och* bör omvandlas till en skyldighet, samtidigt som *medlemsstaterna ges* möjlighet att bibehålla full flexibilitet ■ vad gäller *åtgärdernas storlek, omfattning och innehåll. Om ett kvotpliktsystem för energieffektivitet inte tillåter att åtgärder vidtas som rör enskilda energianvändare, får medlemsstaten vidta åtgärder för att lindra energifattigdomen enbart genom alternativa policyåtgärder.*

- (24) *Omkring 50 miljoner hushåll i unionen påverkas av energifattigdom. Energieffektivitetsåtgärder måste därför ha en central betydelse för varje kostnadseffektiv strategi mot energifattigdom och konsumenters sårbarhet, och utgöra komplement till socialpolitiken på medlemsstatsnivå. För att säkerställa att energieffektivitetsåtgärder på ett hållbart sätt minskar energifattigdom för hyresgäster bör åtgärdernas kostnadseffektivitet samt frågan huruvida fastighetsägare och hyresgäster har råd att vidta dem beaktas, och tillräckligt ekonomiskt stöd till sådana åtgärder bör garanteras på medlemsstatsnivå. Byggnadsbeståndet i unionen behöver långsiktigt omvandlas till NNE-byggnader, i enlighet med målen i Parisavtalet. Byggnader renoveras för närvarande i för långsam takt och byggnader som bebos av låginkomsttagare som påverkas av energifattigdom är de som är svårast att nå. De åtgärder som fastställs i detta direktiv rörande energisparkrav, kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder är därför särskilt viktiga.*
- (25) *Lägre energikostnader för konsumenter bör uppnås genom att konsumenterna får hjälp att minska sin energianvändning genom att minska byggnaders energibehov och effektivisera apparater i kombination med att energisnåla transportmedel görs tillgängliga och integreras med kollektivtrafik och cykling.*

- (26) *Det är mycket viktigt att öka alla unionsmedborgares medvetenhet om fördelarna med ökad energieffektivitet och att ge dem korrekt information om hur sådan kan uppnås. Ökad energieffektivitet är också av stor vikt för unionens energiförsörjningstrygghet genom att unionens beroende av bränsleimport från tredjeländer minskar.*
- (27) *Konsumenterna bör ha full insyn i kostnaderna och fördelarna med alla energieffektivitetsåtgärder som vidtas, inbegripet återbetalningsperioder.*
- (28) *När medlemsstaterna genomför direktiv 2012/27/EU ändrat genom det här direktivet och vidtar andra åtgärder på energieffektivitetsområdet, bör de vara särskilt uppmärksamma på synergieffekter mellan energieffektivitetsåtgärder och en effektiv användning av naturresurser i linje med principerna för en cirkulär ekonomi.*

- (29) *När medlemsstaterna använder nya företagsmodeller och ny teknik, bör de sträva efter att främja och underlätta införandet av energieffektivitetsåtgärder, inklusive genom innovativa energitjänster för stora och små kunder.*
- (30) Som en del av de åtgärder som fastställs i kommissionens meddelande av den 15 juli 2015 med titeln *En ny giv för energikonsumenter*, inom ramen för energiunionen och strategin för uppvärmning och kylning, bör konsumenternas minimirättigheter till ***noggrann, tillförlitlig***, tydlig och aktuell information om sin energianvändning stärkas. Artiklarna 9–11 i och bilaga VII till direktiv 2012/27/EU bör ändras för att möjliggöra en tät och förbättrad återkoppling om energianvändning ***när detta är tekniskt genomförbart och kostnadseffektivt med tanke på befintliga mätanordningar. Det här direktivet klargör att frågan huruvida individuell mätning är kostnadseffektiv avgörs av om de därmed sammanhängande kostnaderna står i proportion till möjliga energibesparingar. Vid bedömningen av om individuell mätning är kostnadseffektiv kan hänsyn tas till verkan av andra konkreta, planerade åtgärder i en viss byggnad, till exempel en kommande renovering.***

- (31) *Detta direktiv* klargör också att rättigheter avseende fakturering och information om fakturering **eller användning** bör gälla för konsumenter av värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk från en central källa, även om de inte har några direkta individuella avtal med en energileverantör. **Definitionen av begreppet "slutkund" kan förstås så, att det avser endast fysiska eller juridiska personer som köper energi grundat på ett direkt individuellt avtal med en energileverantör. Med avseende på tillämpningen av dessa bestämmelser bör därför begreppet "slutanvändare" införas för att hänvisa till en bredare grupp konsumenter, och bör omfatta, utöver slutkunder som köper värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk för egen slutanvändning, även boende i enskilda byggnader eller i enskilda enheter i flerbostadshus eller byggnader med flera användningsområden, där sådana enheter försörjs från en central källa och där de boende inte har några direkta eller individuella avtal med energileverantören.** Termen "individuell mätning" bör avse mätning av användningen i enskilda enheter i sådana byggnader.
- (32) *För att uppnå öppenhet och insyn avseende redovisning av individuell användning av värmeenergi och på så sätt underlätta genomförandet av individuell mätning bör medlemsstaterna säkerställa att det finns transparenta, allmänt tillgängliga nationella regler om fördelningen av kostnaden för användning av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk i flerbostadshus och byggnader med flera användningsområden. Utöver öppenhet och insyn kan medlemsstaterna överväga att vidta åtgärder för att öka konkurrensen vid tillhandahållandet av tjänster för individuell mätning och på så sätt säkerställa att slutanvändarnas eventuella kostnader är rimliga.*

(33) Senast den ... [22 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] bör nyligen installerade värmemätare och värmekostnadsfördelare vara fjärravläsbara för att säkerställa kostnadseffektivt och regelbundet tillhandahållande av användningsinformation. ***Avsikten är att*** ändringarna i direktiv 2012/27/EU som införs genom detta direktiv vad gäller mätare för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk, individuell mätning och kostnadsfördelning för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk, krav på fjärravläsning, fakturerings- och användningsinformation för värme och kyla samt varmvatten för hushållsbruk, kostnad för tillgång till mätnings-, fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk, och minimikrav för fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk ska tillämpas endast på värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk som tillhandahålls från en central källa. ***Det står medlemsstaterna fritt att besluta huruvida walk-by- eller drive-by-teknik ska anses vara fjärravläsbar eller inte. Fjärravläsbara anordningar kräver inte tillträde till enskilda lägenheter eller enheter för avläsningen.***

(34) *Medlemsstaterna bör beakta det faktum att ett framgångsrikt genomförande av ny teknik för att mäta energianvändning förutsätter ökade investeringar i utbildning av och kompetens hos både användare och energileverantörer.*

(35) *Faktureringsinformation och årliga sammanställningar är ett viktigt sätt att informera kunder om deras energianvändning. Uppgifter om användning och kostnader kan också ge annan information som hjälper konsumenterna att jämföra sitt befintliga avtal med andra erbjudanden och att använda sig av klagomåls- och alternativa tvistlösningsmekanismer. Med tanke på att tvister gällande fakturor är en vanlig orsak till klagomål från konsumenter och även är en faktor som bidrar till fortsatt låga nivåer av kundnöjdhet och engagemang i energisektorn, är det nödvändigt att göra fakturorna enklare, tydligare och mer lättförståeliga, samtidigt som andra instrument, såsom faktureringsinformation, informationsverktyg och årliga sammanställningar, ger alla de upplysningar som konsumenterna behöver för att kunna utöva kontroll över sin energianvändning, jämföra erbjudanden och byta leverantör.*

- (36) *Medlemsstaternas åtgärder bör stödjas med välplanerade och effektiva finansieringsinstrument från unionens sida, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Europeiska fonden för strategiska investeringar, och genom finansiering från Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), som bör stödja investeringar i energieffektivitet i alla led i energikedjan och använda en heltäckande lönsamhetsanalys med en modell för differentierat diskonto. Ekonomiskt stöd bör fokusera på kostnadseffektiva metoder för att öka energieffektiviteten, vilket skulle leda till lägre energianvändning. EIB och EBRD bör, tillsammans med nationella investeringsbanker, utforma, generera och finansiera program och projekt som är skräddarsydda för effektivitetssektorn, bland annat för energifattiga hushåll.*
- (37) För att möjliggöra en uppdatering av bilagorna till direktiv 2012/27/EU och de harmoniserade referensvärdena för effektivitet är det nödvändigt att förlänga delegeringen av befogenhet till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (38) För att det ska vara möjligt att utvärdera hur effektivt direktiv 2012/27/EU ändrat genom det här direktivet är bör det införas ett krav på att utföra en allmän översyn av *det* direktivet och *på att överlämna* en rapport till Europaparlamentet och rådet senast den 28 februari 2024. *Översynen bör äga rum efter den övergripande inventeringen 2023 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar för att möjliggöra nödvändiga anpassningar till den processen, även med beaktande av den ekonomiska utvecklingen och innovationsutvecklingen.*
- (39) *Lokala och regionala myndigheter bör tilldelas en ledande roll vid utveckling och utformning, utförande och utvärdering av de åtgärder som fastställs i direktiv 2012/27/EU, för att de ska kunna ta tillräcklig hänsyn till sina egna särskilda klimatmässiga, kulturella och sociala omständigheter.*

- (40) Som återspeglings av den tekniska utvecklingen och den allt större andelen förnybara energikällor inom elproduktionssektorn bör standardkoefficienten för besparingar i kWh el ses över för att återspegla ändringar i primärenergifaktorn (PEF) för el. Beräkningar av PEF för el *som avspeglar energimixen* är baserade på årsmedelvärden. Redovisningsmetoden för ”*fysiskt* energiinnehåll” (physical energy content) används för kärnkraftsgenererad el och värme och metoden för ”*teknisk* verkningsgrad för omvandling” (technical conversion efficiency) används för produktion av el och värme från fossila bränslen och biomassa. För förnybar energi från icke-brännbara källor är metoden den direkta motsvarigheten baserad på tillvägagångssättet för ”*total primärenergi*” (total primary energy). För beräkning av primärenergins andel för el i kraftvärme tillämpas den metod som anges i bilaga II till direktiv 2012/27/EU. En genomsnittlig marknadsställning används snarare än en marginell. Verkningsgraden för omvandling antas vara 100 % för icke-brännbara förnybara energikällor, 10 % för jordvärmekraftstationer och 33 % för kärnkraftverk. Total verkningsgrad för kraftvärme beräknas på grundval av de senaste statistiska uppgifterna från Eurostat. Vad beträffar systemgränser är PEF 1 för alla energikällor. PEF-värdet avser 2018 och är baserat på *uppgifter interpolerade från den senaste versionen av Primes referensscenario för 2015 och 2020 och anpassade till uppgifter från Eurostat till och med 2016*. Analysen omfattar medlemsstaterna och Norge. Datasetet för Norge är baserade på uppgifter från det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el.

(41) Energibesparingar till följd av genomförandet av unionsrätt bör inte anföras om de inte är resultatet av en åtgärd som går utöver det minimum som krävs enligt unionsrättsakten i fråga, oavsett om detta sker genom att mer ambitiösa energieffektivitetskrav fastställs på medlemsstatsnivå eller genom att öka åtgärdens genomslagskraft. ***I byggnader finns en betydande potential för ytterligare ökad energieffektivitet, och*** renovering av byggnader är en väsentlig och långsiktig faktor ***med stordriftsfördelar*** för ökade energibesparingar ■ . ***Det är därför*** nödvändigt att klargöra att det är möjligt att anföras alla energibesparingar till följd av åtgärder för att främja renovering av befintliga byggnader under förutsättning att de överstiger de besparingar som skulle ha gjorts i frånvaro av policyåtgärden och att medlemsstaten visar att den kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parten faktiskt har bidragit till att de anförda energibesparingarna uppnåtts.

- (42) I enlighet med strategin för en energiunion och principerna om bättre lagstiftning, bör bestämmelser om övervakning och verifiering *för genomförandet av kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder*, inbegripet kravet att kontrollera ett statistiskt representativt urval av åtgärder, *ges en mer framträdande roll. I direktiv 2012/27/EU, ändrat genom det här direktivet*, bör en statistiskt signifikant andel och ett representativt urval av åtgärderna för förbättrad energieffektivitet förstås som ett krav på upprättande av en delmängd av en statistisk population ■ av *de* energibesparande åtgärderna ■ *i fråga* på ett sådant sätt att den korrekt avspeglar hela populationen ■ *av* alla energibesparande åtgärder ■ , och därmed gör det möjligt att dra rimligen tillförlitliga slutsatser om tilltron till samtliga åtgärder.
- (43) Energi som produceras från förnybar energi i eller på byggnader minskar *mängden energi från* fossila *bränslen*. En minskning av energianvändningen och en användning av energi från förnybara energikällor i byggnadssektorn utgör viktiga åtgärder för att minska unionens energiberoende och utsläpp av växthusgaser, särskilt med tanke på ambitiösa klimat- och energimål för 2030 samt det övergripande åtagande som gjordes i samband med Parisavtalet. När det gäller *medlemsstaternas ackumulerade energisparkrav får* medlemsstaterna i *tillämpliga fall beakta energibesparingar som följer av* förnybar energi som produceras på eller i byggnader för egen användning ■ i syfte att *uppfylla* de krav på energibesparingar som ställs på dem. ■

- (44) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (45) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att uppnå unionens energieffektivitetsmål på 20 % till 2020 och på minst 32,5 % till 2030 och bana väg för ytterligare förbättringar av energieffektiviteten efter dessa datum, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (46) Direktiv 2012/27/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Direktiv 2012/27/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

”1. Detta direktiv fastställer en gemensam ram för åtgärder för främjande av energieffektivitet inom unionen för att säkerställa att unionens överordnade energieffektivitetsmål på 20 % för 2020 och dess överordnade energieffektivitetsmål **■ på minst 32,5 %** för 2030 uppnås, och banar väg för ytterligare förbättringar av energieffektiviteten efter dessa datum.

Genom detta direktiv införs bestämmelser som är avsedda att avlägsna hinder på energimarknaden och avhjälpa marknadsmisslyckanden som hindrar effektiviteten i försörjningen och användningen av energi, och grunden läggs för fastställandet av vägledande nationella energieffektivitetsmål och energieffektivitetsbidrag för 2020 och 2030. **■**

Detta direktiv bidrar till genomförandet av principen ’energieffektivitet först’.”

2. I artikel 3 ska följande punkter läggas till:

"4. Kommissionen ska senast den 31 oktober 2022 bedöma huruvida unionen har uppnått sina överordnade energieffektivitetsmål för 2020.

5. Varje medlemsstat ska fastställa vägledande nationella energieffektivitetsbidrag i riktning mot unionens mål för 2030 enligt artikel 1.1 i **detta direktiv**, i enlighet med artiklarna 4 och 6 i förordning (EU) 2018/...^{*+}. Medlemsstaterna ska, när de fastställer bidragen, ta hänsyn till att unionens energianvändning 2030 får vara högst 1 273 Mtoe primäre energi och/eller högst 956 Mtoe slutlig energi. Medlemsstaterna ska anmäla bidragen till kommissionen som en del av de integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i, och i enlighet med, artiklarna 3 och 7– 12 i förordning (EU) 2018/...⁺⁺.

6. Kommissionen ska utvärdera unionens överordnade energieffektivitetsmål för 2030 enligt artikel 1.1 i syfte att senast 2023 lägga fram ett lagstiftningsförslag som reviderar de målen uppåt om betydande kostnadsminskningar inträffar till följd av ekonomisk eller teknisk utveckling, eller om så krävs för att unionens internationella åtaganden om minskning av koldioxidutsläpp ska kunna uppfyllas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/XX av den ... (EUT ...).”

⁺ EUT: Vänligen inför numret i texten och den fullständiga titeln med EUT-hänvisning i fotnoten för förordningen i 2016/0375 (COD) – PE-CONS 55/18.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför numret för förordningen i 2016/0375 (COD) – PE-CONS 55/18.

3. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Energisparkrav

1. Medlemsstaterna ska uppnå ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som minst motsvarar följande:
 - a) Nya besparingar varje år 1 januari 2014–31 december 2020 på 1,5 % i volym av den årliga energiförsäljningen till slutkunder, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari **2013**. *Den energi som säljs och som används i transporter får helt eller delvis undantas vid den beräkningen.*
 - b) Nya besparingar varje år 1 januari 2021–31 december 2030 på **0,8 % av den årliga slutliga energianvändningen, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019. Cypern och Malta ska med undantag från det kravet varje år 1 januari 2021–31 december 2030 uppnå nya besparingar som motsvarar 0,24 % av den årliga slutliga energianvändningen**, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019.
Medlemsstaterna får räkna med energibesparingar som följer av policyåtgärder som införts senast den 31 december 2020 eller efter det datumet, förutsatt att dessa åtgärder leder till nya enskilda åtgärder som vidtas efter den 31 december 2020.

Medlemsstaterna ska fortsätta att uppnå nya årliga besparingar **■ i enlighet med första stycket b** för tio år i taget efter 2030, såvida inte översyner av kommissionen senast 2027 och vart tionde år därefter visar att detta inte är nödvändigt för att uppnå unionens långsiktiga energi- och klimatmål för 2050.

■

Medlemsstaterna ska bestämma hur de ska fördela den beräknade mängden nya besparingar över varje period som avses i första stycket a och b, **förutsatt att** de totala ackumulerade energibesparingar som krävs har uppnåtts senast vid utgången av varje sparkravsperiod.

2. **Medlemsstaterna får, under förutsättning att de åtminstone uppfyller sitt krav på ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som avses i punkt 1 första stycket b, beräkna den mängd energibesparingar som krävs på ett eller flera av följande sätt:**
 - a) **Tillämpa ett årligt sparkrav baserat på energiförsäljning till slutkunder eller på slutlig energianvändning, som ett genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019.**
 - b) **Helt eller delvis undanta energi som används i transporter från referensscenariot för beräkning.**
 - c) **Tillämpa något av alternativen i punkt 4.**

3. *Om medlemsstaterna utnyttjar de möjligheter som föreskrivs i punkt 2 a, b eller c ska de fastställa*

a) *det egna årliga sparkravet som kommer att tillämpas vid beräkningen av medlemsstatens ackumulerade energibesparing i slutanvändningsledet, som ska säkerställa att den slutliga mängden nettoenergibesparing inte understiger den som krävs enligt punkt 1 första stycket b, och*

b) *det egna referensscenariot för beräkning, som helt eller delvis får undanta energi som används i transporter.*

4. *Med förbehåll för punkt 5 får varje medlemsstat göra följande:*

a) Genomföra den beräkning som krävs enligt punkt 1 första stycket a med användning av värdena 1 % för 2014 och 2015, 1,25 % för 2016 och 2017 samt 1,5 % för 2018, 2019 och 2020.

- b) Vad gäller sådana industriella verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, vid beräkningen helt eller delvis undanta försäljningen av använd energi, i volym, ***med avseende på den sparkravperiod som avses i punkt 1 första stycket a, eller använd slutlig energi, med avseende på den sparkravperiod som avses i punkt 1 första stycket b.***
- c) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs räkna med energibesparingar som uppnås i energiomvandlings-, distributions- och överföringssektorerna, inklusive infrastruktur för effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, till följd av genomförandet av de krav som anges i artiklarna 14.4, 14.5 b, 15.1–15.6 och 15.9 ■ . ***Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina planerade policyåtgärder enligt detta led för perioden 1 januari 2021–31 december 2030 som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner. Effekten av dessa åtgärder ska beräknas i enlighet med bilaga V och inkluderas i dessa planer.***

- d) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs räkna med energibesparingar till följd av enskilda åtgärder som nyligen genomförts sedan den 31 december 2008 som fortsätter att ha verkan 2020 med avseende på den period som avses i punkt 1 första stycket a och efter 2020 med avseende på den period som avses i punkt 1 första stycket b, och som kan mätas och verifieras.
- e) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs räkna med *energibesparingar som följer av policyåtgärder förutsatt att det kan visas att dessa åtgärder leder till enskilda åtgärder som vidtas 1 januari 2018 – 31 december 2020 och som leder till besparingar efter den 31 december 2020.*
- f) Från beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs undanta **30 %** av den kontrollerbara mängd energi som produceras på eller i byggnader för eget bruk till följd av policyåtgärder för att främja nyinstallation av förnybar energiteknik.
- g) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs räkna med *energibesparingar som överstiger de energibesparingar som krävs för sparkravsperioden 1 januari 2014–31 december 2020, under förutsättning att dessa besparingar är ett resultat av enskilda åtgärder som vidtagits enligt de policyåtgärder som avses i artiklarna 7a och 7b och som medlemsstaterna anmält i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet och rapporterat i sina lägesrapporter i enlighet med artikel 24.*

█

5. Medlemsstaterna ska tillämpa och beräkna effekten av de alternativ som valts *enligt punkt 4* för de perioder som avses i punkt 1 första stycket a och b separat:
- a) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för den sparkravsperiod som avses i punkt 1 första stycket a får medlemsstaterna använda sig av punkt 4 a–d. ***Samtliga de alternativ som valts enligt punkt 4 får tillsammans uppgå till högst 25 % av den mängd energibesparingar som avses i punkt 1 första stycket a.***

- b) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för den sparkravsperiod som avses i punkt 1 första stycket b får medlemsstaterna använda sig av punkt 4 b–g, om sådana enskilda åtgärder som avses i punkt 4 d fortsätter att ha en kontrollerbar och mätbar inverkan efter den 31 december 2020. ***Alla de alternativ som väljs enligt punkt 4 får tillsammans inte leda till en minskning på mer än 35 % av den mängd energibesparingar som beräknas i enlighet med punkterna 2 och 3.***

Oberoende av om medlemsstaterna helt eller delvis undantar energi som används i transporter från sitt referensscenario för beräkning eller tillämpar något av de alternativ som förtecknas i punkt 4 ska de säkerställa att den beräknade nettomängden nya besparingar som ska uppnås inom ramen för den slutliga energianvändningen under sparkravsperioden 1 januari 2021–31 december 2030 inte understiger den mängd som uppstår vid tillämpning av det årliga sparkrav som avses i punkt 1 första stycket b.

6. *Medlemsstaterna ska i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med bilaga III till förordning (EU) 2018/...⁺ beskriva beräkningen av den mängd energibesparingar som ska uppnås under perioden 1 januari 2021–31 december 2030 och som avses i punkt 1 första stycket b i denna artikel och ska, om så är relevant, förklara hur det årliga sparkravet och referensscenariot för beräkning fastställdes samt vilka av de alternativ som avses i punkt 4 i denna artikel som tillämpats och i vilken utsträckning.*
7. Energibesparingar som uppnåtts efter den 31 december 2020 *får* inte räknas med vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2016/0375 (COD) – PE-CONS 55/18.

8. *Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får medlemsstater som tillåter kvotpliktiga parter att utnyttja det alternativ som avses i artikel 7a.6 b, med avseende på punkt 1 första stycket a i den här artikeln, räkna energibesparingar under ett visst år efter 2010 och före den sparkravsperiod som avses i punkt 1 första stycket a i den här artikeln som om dessa energibesparingar i stället hade uppnåtts efter den 31 december 2013 och före den 1 januari 2021, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:*
- a) *Kvotpliktsystemet för energieffektivitet var i kraft vid någon tidpunkt mellan den 31 december 2009 och den 31 december 2014 och ingick i medlemsstaternas första nationella handlingsplan för energieffektivitet som lämnats in enligt artikel 24.2.*
 - b) *Besparingarna genererades inom ramen för kvotpliktsystemet.*
 - c) *Besparingarna beräknas i enlighet med bilaga V.*
 - d) *De år under vilka besparingarna beräknas ha uppnåtts har rapporterats i de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet i enlighet med artikel 24.2.*

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att de besparingar som följer av sådana policyåtgärder som avses i artiklarna 7a, 7b och 20.6 beräknas i enlighet med bilaga V.
10. Medlemsstaterna ska uppnå de energibesparingar som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln antingen genom att inrätta ett kvotpliktsystem för energieffektivitet som avses i artikel 7a eller genom att anta alternativa **policyåtgärder** som avses i artikel 7b. Medlemsstaterna får kombinera ett kvotpliktsystem för energieffektivitet med alternativa policyåtgärder.
11. ***Vid utformningen av policyåtgärder i syfte att uppfylla sina skyldigheter att uppnå energibesparingar ska medlemsstaterna ta hänsyn till behovet av att lindra energifattigdomen, i enlighet med de kriterier som fastställts av dem och med beaktande av deras befintliga praxis på området, genom att i den utsträckning det är lämpligt kräva att en del av de energieffektivitetsåtgärder inom ramen för deras nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet, alternativa policyåtgärder eller program eller åtgärder som finansieras genom en nationell energieffektivitetsfond i första hand genomförs i sårbara hushåll inbegripet sådana som påverkas av energifattigdom och, i förekommande fall, i subventionerade bostäder.***

Medlemsstaterna ska inkludera information om resultaten av åtgärderna för att lindra energifattigdomen inom ramen för detta direktiv i de integrerade nationella energi- och klimatpolitiska lägesrapporterna i enlighet med förordning (EU) 2018/XX⁺.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2016/0375 (COD) – PE-CONS 55/18.

12. Medlemsstaterna ska visa att energibesparingar inte räknats dubbelt i de fall där inverkan av policyåtgärder eller enskilda åtgärder överlappar varandra.

■ ”

4. Följande artiklar ■ ska införas:

”Artikel 7a

Kvotpliktsystem för energieffektivitet

1. Om medlemsstater beslutar sig för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller att uppnå den mängd besparingar som krävs enligt artikel 7.1 genom ett kvotpliktsystem för energieffektivitet ska de säkerställa att de kvotpliktiga parter som avses i punkt 2 i den här artikeln och som bedriver verksamhet inom varje medlemsstats territorium, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4 **och** 7.5, uppnår det mål med en ackumulerad energibesparing i slutanvändningsledet som fastställs **för dem** i artikel 7.1.

I tillämpliga fall får medlemsstaterna fastslå att kvotpliktiga parter uppfyller dessa besparingar helt eller delvis som ett bidrag till den nationella energieffektivitetsfonden i enlighet med artikel 20.6.

2. Medlemsstaterna ska på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier utse kvotpliktiga parter bland energidistributörer ■, företag som säljer energi i detaljistledet **och** drivmedelsdistributörer eller drivmedelsåterförsäljare som bedriver verksamhet inom **deras** territorium. Den mängd energibesparingar som behövs för att fullgöra skyldigheten ska uppnås av de kvotpliktiga parterna bland slutkunderna, utsedda av medlemsstaten, oberoende av den beräkning som görs enligt artikel 7.1 eller, om medlemsstaterna så beslutar, med hjälp av certifierade besparingar som härrör från andra parter i enlighet med vad som anges i punkt 6 a ■ **i den här artikeln.**

- 3 ***Om företag som säljer energi i detaljistledet utses som kvotpliktiga parter enligt punkt 2 ska medlemsstaterna säkerställa att företag som säljer***

energi i detaljistledet när de fullgör sina skyldigheter inte skapar några hinder för konsumenters möjlighet att byta leverantör.

4. Medlemsstaterna ska ange den mängd energibesparingar som krävs av varje kvotpliktig part antingen som slutlig energianvändning eller som primärenergianvändning. Vilken metod som väljs för att uttrycka den mängd energibesparingar som krävs ska även användas för att beräkna de besparingar som de kvotpliktiga parterna anför. De omvandlingsfaktorer som anges i bilaga IV ska tillämpas.
5. Medlemsstaterna ska införa *system* för mätning, kontroll och verifiering inom ramen för vilka dokumenterad *verifiering* genomförs avseende *minst* en statistiskt signifikant andel och ett representativt urval av de åtgärder för förbättrad energieffektivitet som införs av de kvotpliktiga parterna. Denna mätning, kontroll och verifiering ska göras oberoende av de kvotpliktiga parterna.
6. Inom kvotpliktsystemet för energieffektivitet får medlemsstaterna göra något av följande eller bådadera:
 - a) **█** Tillåta kvotpliktiga parter att räkna med certifierade energibesparingar som uppnåtts av leverantörer av energitjänster eller andra tredje parter, inklusive i de fall där kvotpliktiga parter främjar åtgärder genom andra statligt godkända organ eller genom myndigheter som eventuellt inbegriper formella partnerskap och eventuellt kombineras med andra finansieringskällor. Om medlemsstaterna tillåter detta ska de säkerställa att *certifieringen av energibesparingar sker i enlighet med en* godkännandeprocess *som har införts i medlemsstaterna och* som är tydlig, transparent och öppen för alla marknadsaktörer och som syftar till att minimera certifieringskostnaderna.
 - b) Tillåta kvotpliktiga parter att räkna besparingar under ett visst år som om de i stället uppnåtts under något av de fyra föregående eller tre efterföljande åren, dock inte längre än till utgången av de sparkravsperioder som anges i artikel 7.1.

Medlemsstaterna ska bedöma och, om lämpligt, vidta åtgärder för att minimera effekten av de direkta och indirekta kostnaderna för kvotpliktsystemet för energieffektivitet på konkurrenskraften hos energiintensiva industrier som är utsatta för internationell konkurrens.

7. Medlemsstaterna ska årligen offentliggöra de energibesparingar som uppnåtts av varje kvotpliktig part eller varje delkategori av kvotpliktiga parter, samt sammanlagt inom ramen för kvotpliktsystemet.

Artikel 7b

Alternativa policyåtgärder

1. Medlemsstater som beslutar sig för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller att uppnå de besparingar som krävs enligt artikel 7.1 genom alternativa policyåtgärder ska **utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4 och 7.5** säkerställa att de energibesparingar som krävs enligt artikel 7.1 uppnås bland slutkunderna.
2. **■** För alla åtgärder utom de som avser beskattning ska medlemsstaterna införa system för mätning, kontroll och verifiering, inom ramen för vilka dokumenterad **verifiering** genomförs avseende **minst** en statistiskt signifikant andel och ett representativt urval av de åtgärder för förbättrad energieffektivitet som införs av de deltagande eller bemyndigade parterna. Mätning, kontroll och verifiering ska utföras oberoende av de deltagande **eller** bemyndigade parterna.”

5. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

”Mätning för gas *och elektricitet*”.

b) I punkt 1 ska första stycket ersättas med *följande*:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutkunder av *elektricitet och naturgas*, så långt det är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionellt i förhållande till möjliga energibesparingar, tillhandahålls individuella mätare till ett konkurrenskraftigt pris som korrekt visar deras faktiska energianvändning och ger information om den faktiska användningstiden.”

■

c) Punkt 3 ska utgå.

6. Följande *artiklar ska* införas:

”Artikel 9a

Mätare ■ för uppvärmning ■, kylning och varmvatten för hushållsbruk

1. ■ Medlemsstaterna ska säkerställa att slutkunder av fjärrvärme, fjärrkyla och varmvatten för hushållsbruk tillhandahålls mätare till ett konkurrenskraftigt pris som korrekt visar deras faktiska energianvändning.

2. När en byggnad försörjs med värme ■, kyla eller varmvatten för hushållsbruk från en central källa som försörjer flera byggnader, eller från *ett system* för fjärrvärme *eller* fjärrkyla, ska en ■ mätare ■ installeras vid värmeväxlaren eller leveranspunkten.

Artikel 9b

Individuell mätning och kostnadsfördelning för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk

- 1.** I flerbostadshus och byggnader med flera användningsområden som har en central källa för värme eller-kyla, eller som försörjs från system för fjärrvärme **eller** fjärrkyla, ska individuella mätare installeras för att mäta användningen av värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk i varje enhet i byggnaden, **där det är tekniskt genomförbart och kostnadseffektivt i den meningen att det är proportionellt i förhållande till möjliga energibesparingar.**

När användning av individuella mätare inte är tekniskt genomförbart eller när det inte är kostnadseffektivt för att mäta värmeanvändning i varje enhet i byggnaden ska individuella värmekostnadsfördelare användas för att mäta energianvändningen i varje radiator, om inte medlemsstaten i fråga visar att det inte skulle vara kostnadseffektivt att installera sådana värmekostnadsfördelare. I dessa fall får alternativa kostnadseffektiva metoder för mätning av värmeanvändningen övervägas. **De generella kriterierna, metoderna och/eller förfarandena för att fastställa** avsaknad av teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet ska tydligt anges och offentliggöras av varje medlemsstat.

█

2. ***I nya flerbostadshus och i bostadsdelarna av nya byggnader med flera användningsområden, som har en central värmekälla för varmvatten för hushållsbruk eller försörjs från fjärrvärmesystem, ska, trots vad som sägs i punkt 1 första stycket, individuella mätare installeras för varmvatten för hushållsbruk.***

3. För flerbostadshus eller byggnader med flera användningsområden som försörjs med fjärrvärme eller fjärrkyla, eller där gemensamma värme- eller kylsystem för sådana hus dominerar, ska medlemsstaterna ***säkerställa att det finns*** transparenta, ***allmänt tillgängliga nationella*** regler för fördelningen av kostnaden för användning av värme, kyla och varmvatten ***för hushållsbruk*** i sådana byggnader, för att säkerställa öppenhet och insyn samt korrekt redovisning av individuell användning **■**. ***Sådana regler ska, där det är lämpligt, inkludera riktlinjer för fördelningen av kostnaden för energianvändningen enligt följande:***
 - a) Varmvatten för hushållsbruk.
 - b) Värme som utstrålas från byggnadsinstallationen och för uppvärmning av gemensamma ytor, i fall då trappuppgångar och korridorer är utrustade med radiatorer.
 - c) Uppvärmning eller kylning av lägenheter.

Artikel 9c

Krav på fjärravläsning

1. ■ Mätare och *värmekostnadsfördelare* i enlighet med *artiklarna 9a och 9b* som installerats *efter den ... [22 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande]* ska utgöras av fjärravläsbara anordningar. *Villkoren för teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet i artikel 9b.1 ska fortsätta att gälla.*
2. Mätare och *värmekostnadsfördelare* som inte är fjärravläsbara men som redan installerats ska göras fjärravläsbara eller ersättas med fjärravläsbara anordningar senast den 1 januari 2027, om inte medlemsstaten i fråga visar att detta inte är kostnadseffektivt.” ■

7. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

”Faktureringsinformation för gas *och elektricitet*”.

b) I punkt 1 ska *första stycket* ersättas med följande:

”1. Om slutkunderna inte har sådana smarta mätare som avses i *direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG* ska medlemsstaterna, senast den 31 december 2014, säkerställa att faktureringsinformation är *tillförlitlig*, korrekt och baserad på faktisk användning i enlighet med punkt 1.1 i bilaga VII, för *elektricitet och* gas, i de fall där det är tekniskt möjligt och ekonomiskt försvarbart.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 10a

Fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk

1. Om *mätare eller värmekostnadsfördelare finns installerade* ska medlemsstaterna säkerställa att fakturerings- och användningsinformation är *tillförlitlig*, korrekt och baserad på faktisk användning *eller avläsningar av värmekostnadsfördelare*, i enlighet med punkterna 1 och 2 i bilaga VIIa, för alla slutanvändare, *dvs. för fysiska eller juridiska personer som köper värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk för egen slutanvändning, eller fysiska eller juridiska personer som är inhysta i eller använder en enskild byggnad eller en enhet i ett flerbostadshus eller en byggnad med flera användningsområden som försörjs med värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk från en central källa, och som inte har några direkta eller individuella avtal med energileverantören.*

Denna skyldighet får, utom i fallet med individuell mätning av användning som *baseras på värmekostnadsfördelare* enligt artikel 9b, *om en medlemsstat föreskriver det*, fullgöras med hjälp av ett system med regelbunden självavläsning av slutkunden *eller slutanvändaren* genom vilket de meddelar avläsningar från sin mätare ■ . Fakturering ska grundas på uppskattad användning eller en schablonavgift enbart i de fall där slutkunden *eller slutanvändaren* inte har uppgett någon mätaravläsning för ett visst faktureringsintervall.

2. Medlemsstaterna ska

- a) kräva att, om information om slutanvändares energifakturor och historiska användning *eller avläsningar av värmekostnadsfördelare* är tillgänglig, denna information *på begäran av slutanvändaren* görs tillgänglig för en av slutanvändaren utsedd leverantör av energitjänster,
- b) säkerställa att slutkunder kan välja elektronisk faktureringsinformation och e-faktura ■ ,
- c) *säkerställa* att ■ tydlig och begriplig ■ information tillhandahålls tillsammans med fakturan ■ för alla slutanvändare i enlighet med punkt 3 i bilaga *VIIa*, och
- d) *främja it-säkerhet och säkerställa integritet och dataskydd för slutanvändarna i enlighet med tillämplig unionsrätt.*

Medlemsstaterna får föreskriva att tillhandahållande av faktureringsinformation tillhandahållande av faktureringsinformation, på slutkundens begäran, inte får anses utgöra en betalningsbegäran. I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att det erbjuds flexibla arrangemang för den faktiska betalningen ■ ,

3. ***Medlemsstaterna ska besluta vem som ska vara ansvarig för att tillhandahålla den information som avses i punkterna 1 och 2 till de slutanvändare som inte har något direkt eller individuellt avtal med en energileverantör.”***

9. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Kostnad för tillgång till mätnings- och faktureringsinformation för ***elektricitet och gas***

Medlemsstaterna ska säkerställa att slutkunder får alla sina fakturor och sin faktureringsinformation om energianvändning utan kostnad och att slutkunder utan kostnad och på lämpligt sätt kan få tillgång till uppgifter om sin användning.”

”10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 11a

Kostnad för tillgång till mättnings-, fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla **och varmvatten för hushållsbruk**

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att **slutanvändare** får alla sina fakturor och sin faktureringsinformation om energianvändning utan kostnad och att **slutanvändare** utan kostnad och på lämpligt sätt även kan få tillgång till uppgifter om sin användning.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 i den här artikeln ska fördelningen av kostnader för faktureringsinformation om den individuella användningen av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk i flerbostadshus **och byggnader med flera användningsområden** enligt artikel 9b göras utan vinstsyfte. Kostnader som härrör från överlåtandet av den uppgiften till en tredje part, till exempel en tjänsteleverantör eller den lokala energileverantören, inklusive mätning, fördelning och redovisning avseende faktisk individuell användning i sådana byggnader, får överföras till slutanvändarna, om dessa kostnader är rimliga. ■

3. *I syfte att säkerställa rimliga kostnader för tjänster för individuell mätning enligt punkt 2 får medlemsstaterna stimulera konkurrensen inom den tjänstesektorn genom att vidta lämpliga åtgärder, till exempel att rekommendera eller på annat sätt främja användningen av upphandling och/eller användning av driftskompatibla anordningar och system som underlättar byte mellan tjänsteleverantörer.”*

11. I artikel 15 ska följande punkt införas:

■

”2a. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 och efter samråd med relevanta berörda aktörer utarbeta en gemensam metod för att uppmuntra nätoperatörer att minska förluster, genomföra ett kostnads- och energieffektivt investeringsprogram för infrastruktur samt ta vederbörlig hänsyn till nätets energieffektivitet och flexibilitet.”

12. *I artikel 20 ska följande punkter införas:*

”3a. För att mobilisera privat finansiering av energieffektivitetsåtgärder och energirenovering i enlighet med direktiv 2010/31/EU ska kommissionen föra en dialog med både offentliga och privata finansinstitut för att kartlägga vilka potentiella åtgärder den kan vidta.

3b. De åtgärder som avses i punkt 3a ska innefatta följande:

a) Mobilisering av kapitalinvesteringar i energieffektivitet genom beaktande av de vidare effekterna av energibesparingar för hanteringen av finansiella risker.

b) Säkerställande av bättre ekonomiska resultatindikatorer och indikatorer för energiprestanda genom att

i) undersöka ytterligare hur investeringar i energieffektivitet ökar värdet på underliggande tillgångar,

ii) stödja studier för att bedöma det ekonomiska värdet av andra än energirelaterade fördelar vid investeringar i energieffektivitet.

3c. I syfte att mobilisera privat finansiering av energieffektivitetsåtgärder och energirenoveringar ska medlemsstaterna när de genomför detta direktiv

a) överväga hur de energibesiktningar som avses i artikel 8 kan användas på bättre sätt för att påverka beslutsfattandet,

b) optimera användningen av de möjligheter och verktyg som föreslagits i initiativet om smart finansiering för smarta byggnader.

3d. Senast den 1 januari 2020 ska kommissionen ge medlemsstaterna vägledning i hur de öppnar upp för privata investeringar.

13. Artikel 22.2 ska ersättas med följande:

■ ”2. *Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23 för att ändra detta direktiv genom att anpassa värdena, beräkningsmetoderna, standardkoefficienten för primärenergi och kraven i bilagorna I–V, VII–X och XII till tekniska framsteg.*”

14. *Artikel 23 ska ändras på följande sätt:*

a) *Punkt 2 ska ersättas med följande:*

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 22 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder *av* samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.”

b) **■** Följande punkt ska *införas*:

”3a. *Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning**.

* *EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.*”

15. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”4a. I samband med rapporten om tillståndet i energiunionen ska kommissionen rapportera om koldioxidmarknadens funktion i enlighet med artikel 35.1 och 35.2 c i förordning (EU) 2018/...⁺, och i det sammanhanget beakta effekterna av genomförandet av detta direktiv.”

b) Följande punkter ska läggas till:

■ ”12. Senast den 31 december 2019 ska kommissionen bedöma hur verkningsfullt genomförandet av definitionen av små och medelstora företag är för tillämpningen av artikel 8.4, och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet och rådet. Om så är lämpligt ska kommissionen anta lagstiftningsförslag så snart som möjligt efter överlämnandet av den rapporten.

13. Senast den 1 januari 2021 ska kommissionen genomföra en bedömning av potentialen för ökad energieffektivitet vid omvandling, omsättning, överföring, transport och lagring av energi, och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet och rådet. Den rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av lagstiftningsförslag.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2016/0375 (COD) – PE CONS 55/18.

14. *Senast den 31 december 2021 ska kommissionen, om inga ändringar av bestämmelserna om kundmarknaderna i direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas har föreslagits fram till dess, göra en bedömning av och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om bestämmelserna om mätning och fakturering av samt kundinformation om naturgas, i syfte att, om så är lämpligt, anpassa dem till de relevanta bestämmelserna om el i direktiv 2009/72/EG, för att stärka konsumentskyddet och göra det möjligt för slutkunder att mer frekvent få tydlig och uppdaterad information om sin naturgasanvändning och att styra sin energianvändning. Om så är lämpligt ska kommissionen anta lagstiftningsförslag så snart som möjligt efter överlämnandet av den rapporten.*

15. *Senast den 28 februari 2024 och vart femte år därefter ska kommissionen utvärdera detta direktiv och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.*

Utvärderingen ska innefatta följande:

- a) *En bedömning av om de krav och den alternativa strategi som fastställs i artikel 5 bör anpassas efter 2030.*
- b) *En bedömning av detta direktivs allmänna effektivitet och behovet av ytterligare anpassning av unionens energieffektivitetspolitik i enlighet med målen för 2015 års Parisavtal om klimatförändring efter den tjugoförsta partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring*, den ekonomiska utvecklingen och utvecklingen på innovationsområdet.*

Rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av förslag till ytterligare åtgärder.

* *EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.”*

16. **Bilagorna** ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... [18 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

Medlemsstaterna ska emellertid sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1 punkterna 5 - 10 samt punkterna 3 och 4 i bilagan senast den ... [22 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].

De ska genast överlämna ■ texten till dessa **bestämmelser till kommissionen**.

När en medlemsstat antar dessa **bestämmelser** ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

Bilagorna till ■ direktiv 2012/27/EU *ska ändras på följande sätt:*

1. I bilaga IV ska fotnot 3 ersättas med följande:

”(3) Tillämpas när energibesparingarna beräknas i primärenergitermer med hjälp av en bottom-up-strategi som grundar sig på slutlig energianvändning. När det gäller besparingar i kWh el ska medlemsstaterna, *för att säkerställa en noggrann beräkning av de faktiska besparingarna, använda en koefficient som fastställs med en transparent metod på grundval av nationella omständigheter som påverkar primärenergianvändningen. Dessa omständigheter ska vara styrkta och verifierbara samt grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier. När det gäller besparingar i kWh el får medlemsstaterna använda en standardkoefficient på 2,1 eller, om de kan motivera det, använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning* för att fastställa en annan koefficient. *När medlemsstaterna gör det ska de ta hänsyn till energimixen i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, som ska meddelas kommissionen i enlighet med förordning (EU) 2018/...⁺. Senast den ... [4 år efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] och vart fjärde år därefter ska kommissionen revidera standardkoefficienten utifrån observerade uppgifter. Vid översynen ska dess påverkan på annan unionsrätt, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG och förordning (EU) 2017/1369*, beaktas.*

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).”

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2016/0375 (COD) – PE CONS 55/18.

2. Bilaga V ska ersättas med följande:

”Bilaga V

Gemensamma metoder och principer för att beräkna inverkan av kvotpliktsystem för energieffektivitet eller andra policyåtgärder enligt artiklarna 7, 7a, 7b och 20.6

1. Metoder för att beräkna andra energibesparingar än de som följer av beskattningsåtgärder vid tillämpning av artiklarna 7, 7a, 7b och 20.6.

Kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parter eller genomförande offentliga myndigheter får använda följande metoder för att beräkna energibesparingar:

- a) Förmodade besparingar i förhållande till resultaten av tidigare, oberoende kontrollerade energiförbättringar i liknande anläggningar. Den generiska metoden kallas förhandsbedömning (ex ante).
- b) Uppmätta besparingar, där besparingarna från insättandet av en åtgärd, eller av ett åtgärdspaket, *fastställs* genom registrering av den faktiskt minskade energianvändningen, med beaktande av faktorer som additionalitet, nyttjande, produktionsnivåer och väder vilka kan påverka användningen. Den generiska metoden kallas efterhandsbedömning (ex post).

- c) Skattade besparingar, där tekniska bedömningar av besparingar används. Denna metod får användas enbart om det är svårt eller oproportionerligt dyrt att fastställa solida uppmätta data för en särskild anläggning, t.ex. vid byte till en kompressor eller elmotor som har en annan kWh-klassificering än den för vilken oberoende information om besparingar har uppmätts, eller om dessa bedömningar baseras på nationellt fastställda metoder och riktmärken som görs av kvalificerade eller ackrediterade experter som är oberoende av de berörda kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parterna.

- d) Undersökningsbaserade besparingar, där användarnas respons på råd, informationskampanjer, märknings- eller certifieringssystem eller smarta mätare fastställs. Denna metod får användas enbart för besparingar som följer av förändringar i användarbeteendet. Den får inte användas för besparingar som följer av insättandet av fysiska åtgärder.

2. Vid fastställande av energibesparingar för en energieffektivitetsåtgärd enligt artiklarna 7■, 7a, 7b och 20.6 ska följande principer tillämpas:
- a) Det ska kunna visas att besparingarna är mer långtgående än de som skulle ha inträffat under alla omständigheter, utan de kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parternas eller de genomförande offentliga myndigheternas verksamhet. För att fastställa vilka besparingar som kan anföras som mer långtgående ska medlemsstaterna *ta hänsyn till hur användningen av och efterfrågan* på energi skulle utvecklas i avsaknad av policyåtgärden i fråga *genom att beakta* åtminstone följande faktorer: energianvändningstendenser, förändringar i användarbeteendet, teknisk utveckling och förändringar som beror på andra åtgärder som genomförts på unionsnivå och nationell nivå.

- b) **Besparingar** till följd av genomförande av tvingande unionsrätt ska betraktas som besparingar som skulle ha inträffat under alla omständigheter ■ och får därmed inte anföras som energibesparingar vid tillämpning av artikel 7.1. **Genom undantag** från det kravet får besparingar som rör renovering av befintliga byggnader anföras **som energibesparingar enligt artikel 7.1** förutsatt att det krav på väsentlighet som avses i punkt 3 h i denna bilaga säkerställs ■ . **Besparingar till följd av genomförande av nationella minimikrav som fastställts för nya byggnader före införlivandet av direktiv 2010/31/EU kan anföras som energibesparingar enligt artikel 7.1 a förutsatt att det krav på väsentlighet som avses i punkt 3 h i denna bilaga säkerställs och att besparingarna har anmälts av medlemsstaterna i deras nationella handlingsplaner för energieffektivitet i enlighet med artikel 24.2.**
- c) Besparingar får medräknas endast om de överstiger följande nivåer:
- i) Unionens utsläppsnormer för nya personbilar och nya lätta nyttofordon till följd av genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 443/2009* och (EU) nr 510/2011**.

- ii) Unionskrav avseende avlägsnande från marknaden av vissa energirelaterade produkter till följd av genomförandet av genomförandeåtgärder enligt direktiv 2009/125/EG.

- d) Politik i syfte att uppmuntra till högre *nivåer av* energieffektivitet hos produkter, utrustning, *transportsystem, fordon och bränslen*, byggnader och byggnadselement, processer eller marknader ska vara tillåten.

- e) *Åtgärder för att främja införande av småskalig förnybar energiteknik på eller i byggnader kan komma att beaktas för att uppfylla de energibesparingar som krävs enligt artikel 7.1, förutsatt att de leder till kontrollerbara och mätbara eller uppskattningsbara energibesparingar. Beräkningen av energibesparingar ska överensstämma med kraven i denna bilaga.*

- f) För politik som påskyndar införandet av effektivare produkter och fordon får en fullständig medräkning anföras under förutsättning att det kan visas att införandet sker före utgången av den genomsnittliga förväntade livslängden för produkten eller fordonet, eller innan produkten eller fordonet vanligen skulle ha ersatts, och att besparingar anföras endast för perioden fram till utgången av den genomsnittliga förväntade livslängden hos den produkt eller det fordon som ska ersättas.

- g) Som stöd till införandet av energieffektivitetsåtgärder ska medlemsstaterna *när så är relevant* säkerställa att kvalitetsnormerna för produkter, tjänster och insättande av åtgärder bibehålls, eller införs i de fall sådana normer inte finns.
- h) För att ta hänsyn till klimatvariationer mellan regioner får medlemsstaterna välja att justera besparingarna till ett standardvärde eller medge olika energibesparingar i enlighet med temperaturvariationerna mellan regionerna.
- i) Vid beräkningen av energibesparingar ska hänsyn tas till åtgärdernas livslängd och *den takt med vilken besparingarna avtar över tid. Vid denna beräkning ska man räkna med de besparingar som varje enskild åtgärd kommer att leda till under perioden från och med datumet för genomförande till och med den 31 december 2020 eller den 31 december 2030, beroende på vad som är lämpligt. Alternativt får medlemsstaterna anta en annan metod som uppskattas uppnå minst samma totala mängd besparingar. Om en annan metod används ska medlemsstaterna säkerställa att den totala mängd energibesparingar som beräknas med denna andra metod inte överstiger den mängd energibesparingar som skulle ha blivit resultatet av beräkningen om de besparingar räknas som varje enskild åtgärd kommer att leda till under perioden från och med datumet för genomförande till och med den 31 december 2020 eller den 31 december 2030, beroende på vad som är lämpligt. Medlemsstaterna ska i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner enligt förordning (EU) 2018/...⁺ i detalj beskriva vilken annan metod de har använt och vilka åtgärder som har vidtagits för att säkerställa att detta bindande beräkningskrav uppfylls.*

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2016/0375 (COD) – PE CONS 55/18.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande krav på policyåtgärder som vidtagits enligt artiklarna 7b och 20.6 uppfylls:
- a) Policyåtgärder och enskilda åtgärder ger kontrollerbara energibesparingar i slutanvändningsledet.
 - b) Ansvarsuppgifterna för varje deltagande part, bemyndigade part eller genomförande offentlig myndighet, beroende på vad som är tillämpligt, *är* tydligt definierade.
 - c) De energibesparingar som har uppnåtts eller som ska uppnås fastställs på ett klart och tydligt sätt.
 - d) Den mängd energibesparingar som krävs eller som ska uppnås genom policyåtgärden ska uttryckas som antingen slutlig energianvändning eller primärenergianvändning, med användning av de omvandlingsfaktorer som anges i bilaga IV.
 - e) En årlig rapport om de energibesparingar som uppnåtts av bemyndigade parter, deltagande parter och genomförande offentliga myndigheter tillhandahålls och görs tillgänglig för allmänheten, liksom uppgifter om den årliga energibesparingstendensen.
 - f) Resultaten övervakas och lämpliga åtgärder vidtas om framstegen inte är tillfredsställande.

- g) Högst en part får anföra energibesparingar som följer av en enskild åtgärd.
- h) Den deltagande parten, den bemyndigade parten eller den genomförande offentliga myndigheten konstateras *vara väsentlig för* att de anförda energibesparingarna ska uppnås.

4. Vid fastställande av energibesparingar som följer av skatterelaterade policyåtgärder som införts enligt artikel 7b ska följande principer gälla:
- a) Energibesparingar får medräknas endast om de följer av beskattningsåtgärder som överstiger de minimiskattenivåer som är tillämpliga på bränslen enligt kraven i rådets direktiv 2003/96/EG*** eller 2006/112/EG****.

- b) Priselasticitet för beräkning av inverkan av (energi)skatteåtgärder ska motsvara känsligheten för prisförändringar hos efterfrågan på energi, och ska uppskattas på grundval av aktuella och representativa officiella uppgiftskällor.
- c) Energibesparingar som följer av kompletterande skattepolitiska instrument, inbegripet skatteincitament eller inbetalningar till fonder, ska redovisas separat.

5. Anmälan av metod

Medlemsstaterna ska, i enlighet med förordning (EU) 2018/...⁺, till kommissionen anmäla den detaljerade metod som de föreslår för att upprätthålla de kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa åtgärder som avses i artiklarna 7a, 7b och 20.6. Utom när det gäller beskattning ska en sådan anmälan innehålla uppgifter om följande:

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2016/0375 (COD) – PE CONS 55/18.

- a) Nivån på de energibesparingar som krävs enligt artikel 7.1 första stycket b eller besparingar som förväntas uppnås under hela perioden 1 januari 2021–31 december 2030.
- b) Kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parter eller genomförande offentliga myndigheter.
- c) Målsektorer.
- d) Policyåtgärder och enskilda åtgärder, inbegripet den förväntade totala mängden ackumulerade energibesparingar för varje åtgärd.
- e) Sparkravsperiodens längd för kvotpliktsystemet för energieffektivitet.

- f) De åtgärder som föreskrivs i policyåtgärden.
- g) Beräkningsmetod, inbegripet hur additionalitet och *väsentlighet* har fastställts och vilka metoder och riktmärken som används för förmodade och skattade besparingar.
- h) Åtgärdernas livslängd och hur de beräknas eller vad de grundas på.
- i) Den metod som valts för att ta hänsyn till klimatvariationer inom medlemsstaten.
- j) Övervaknings- och kontrollsystem för åtgärder enligt artiklarna 7a och 7b och hur deras oberoende från kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parter säkerställs.

- k) När det gäller beskattning,
- i) målsektorer och skattebetalarsegment,
 - ii) genomförande offentlig myndighet,
 - iii) de besparingar som förväntas uppnås,
 - iv) beskattningsåtgärdens varaktighet, och
 - v) beräkningsmetod, inbegripet vilken priselasticitet som används och hur den har fastställts.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 140, 5.6.2009, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011 av den 11 maj 2011 om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 145, 31.5.2011, s. 1).

*** Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

**** Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).”

3. I bilaga VII ska titeln ersättas med följande:

”Minimikrav för fakturering och faktureringsinformation som grundar sig på faktisk användning av *elektricitet och gas*”.

4. Följande bilaga ska införas:

”**I** Bilaga VIIa

Minimikrav för fakturerings- och användningsinformation *för* värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk

1. Fakturering som grundar sig på faktisk användning *eller avläsningar av värmekostnadsfördelare*

För att göra det möjligt för slutanvändare att reglera sin egen energianvändning ska fakturering ske på grundval av faktisk användning *eller avläsningar av värmekostnadsfördelare* minst en gång per år.

2. Minsta frekvens för fakturerings- eller användningsinformation

Från och med den ... [22 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska, i de fall där fjärravläsbara mätare eller *värmekostnadsfördelare* finns installerade, fakturerings- eller användningsinformation grundad på faktisk användning *eller avläsningar av värmekostnadsfördelare tillhandahållas slutanvändare* åtminstone en gång per kvartal på begäran eller om slutkunder har valt att få e-faktura, eller i annat fall två gånger per år.

Från och med den 1 januari 2022 ska, i de fall där fjärravläsbara mätare eller **värme** kostnadsfördelare finns installerade, fakturerings- eller användningsinformation **grundad på faktisk** användning **eller avläsningar av värmekostnadsfördelare tillhandahållas slutanvändare** minst varje månad. **Informationen får också göras tillgänglig via internet och uppdateras så ofta som de använda mätanordningarna och systemen tillåter. Värme och kyla** får undantas från detta krav utanför säsongerna för uppvärmning/kylning.

3. Minimikrav på information i fakturan ■

Medlemsstaterna ska säkerställa att följande information görs tillgänglig för slutanvändarna i tydliga och begripliga termer i eller tillsammans med deras fakturor **om de grundas på faktisk** användning **eller avläsningar av värmekostnadsfördelare:**

- a) Gällande faktiska priser och faktisk energianvändning *eller total värmekostnad och avläsningar av värmekostnadsfördelare.*

- b) Information om den bränslemix som använts *och de därmed förknippade årliga växthusgasutsläppen*, även för slutanvändare som försörjs med fjärrvärme eller fjärrkyla, *och en beskrivning av de olika skatter, avgifter och taxor som tillämpas. Medlemsstaterna får begränsa omfattningen av kravet på att tillhandahålla information om växthusgasutsläpp så att det endast gäller försörjning från fjärrvärmesystem med en total installerad tillförd effekt som överstiger 20 MW.*

- c) Jämförelser av slutanvändarnas aktuella energianvändning med användningen för samma period föregående år, i grafisk form, klimatkorrigerade för värme och kyla.

- d) Kontaktinformation (inklusive webbadresser) till organisationer för slutkunder, energimyndigheter eller liknande organ varifrån information om tillgängliga åtgärder för förbättrad energieffektivitet, jämförbara slutanvändarprofiler och objektiva tekniska specifikationer för utrustning som använder energi kan erhållas.

- e) *Information om relevanta förfaranden för klagomål, ombudsmanstjänster eller alternativa tvistlösningsmekanismer som är tillämpliga i medlemsstaterna.*
- f) *Jämförelser med en genomsnittlig, normaliserad slutanvändare eller en jämförelseslutanvändare i samma användarkategori. Vid e-faktura kan sådana jämförelser istället tillhandahållas på internet med hänvisning i fakturan.*

Fakturor som inte är grundade på faktisk användning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare ska innehålla en tydlig och heltäckande förklaring av hur beloppet i fakturan beräknats och åtminstone den information som avses i leden d och e.”

5. *I bilaga IX del 1 fjärde stycket ska led g ersättas med följande:*

”g) Ekonomisk analys: Inventering av effekterna

De ekonomiska analyserna ska beakta alla relevanta ekonomiska effekter.

Medlemsstaterna får i beslutsfattandet utvärdera och beakta kostnaderna och energibesparingarna från den ökade flexibiliteten i energiförsörjningen och från en mer optimal drift av elnäten, inbegripet kostnader som undvikits och besparingar från minskade infrastrukturinvesteringar, i de analyserade scenarierna.

De kostnader och fördelar som avses i första stycket ska omfatta åtminstone följande:

i) Fördelar

- Produktionsvärdet för användaren (värme och el)*
- Externa fördelar såsom fördelar för miljö, växthusgasutsläpp, hälsa och säkerhet, i den mån det är möjligt*
- Arbetsmarknadseffekter, energitrygghet och konkurrenskraft, i den mån det är möjligt*

ii) *Kostnader*

- *Kapitalkostnader för anläggningar och utrustning*
- *Kapitalkostnader för de tillhörande energinäten*
- *Rörliga och fasta driftskostnader*
- *Energikostnader*
- *Kostnaderna för miljö, hälsa och säkerhet i den mån det är möjligt*
- *Arbetsmarknadskostnader, energitrygghet och konkurrenskraft, i den mån det är möjligt”.*

6. *I bilaga XII första stycket ska led a ersättas med följande:*

”a) fastställa och offentliggöra sina standardregler för fördelningen av kostnader för tekniska anpassningar, till exempel nätanslutningar, nätförstärkningar och ibruktagande av nya nät, förbättrad nät drift och regler för icke-diskriminerande genomförande av nätkoder, som behövs för att integrera nya producenter som matar in el producerad från högeffektiv kraftvärme i det sammankopplade nätet.”.
